

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317207057
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6317207057.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci starostlivosti o maloleté deti R., a to o maloletú J., nar. XX. XX. XXXX a maloletú T., nar. XX. XX. XXXX, obe deti bytom u matky, obe deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, deti rodičov - matky D.. J. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., A. XX a otca O.. Q. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., M. 4, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 8P/188/2017-29 zo dňa 25. 09. 2017 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloleté deti R., a to maloletú J. a maloletú T. odovzdal do starostlivosti ich matky. Zároveň okresný súd rozhodol o vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, a to u maloletej J. sumou 150,- EUR mesačne a u maloletej T. sumou 100,- EUR mesačne, ktoré výživné je otec povinný zasielať k rukám matky maloletých detí, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

2. V poradí ďalšími výrokmi okresný súd upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že tento je oprávnený stretávať sa s nimi v každom kalendárnom týždni v utorok od 16:30 hod. do 19:00 hod., vo štvrtok od 16:30 hod. do 19:00 hod. a v sobotu od 15:00 hod. do 19:00 hod. Zároveň matke maloletých detí uložil povinnosť maloleté deti na styk s ich otcom pripraviť, otcovi styk s maloletými deťmi umožniť a v určený čas odovzdať maloleté deti otcovi v mieste jeho bydliska a po zrealizovanom styku v určený čas maloleté deti od ich otca prevziať pred jeho bydliskom.

3. Vo zvyšku, pokiaľ išlo o návrh matky, ako aj o návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ich návrhy zamietol. Matke maloletých detí uložil povinnosť v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia podať návrh vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva.

4. Okresný súd pre úplnosť konštatoval, že predmetné neodkladné opatrenie bude trvať dovtedy, pokiaľ súd právoplatne rozhodne vo veci samej o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva ich rodičov a v prípade, ak matka maloletých detí takýto návrh v lehote určenej vo výroku VI. nepodá, uvedené neodkladné opatrenie bude trvať do skončenia 30-dňovej lehoty plynúcej od doručenia tohto rozhodnutia do rúk matky maloletých detí, prípadne dovtedy, pokiaľ neodkladné opatrenie súd právoplatne zruší v inom konaní.

5. V poradí posledným výrokom (VIII.) rozhodol okresný súd tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd, pokiaľ ide o odovzdanie maloletých detí do starostlivosti matky konštatoval, že prebieha konanie o rozvod manželstva ich rodičov, keď v časti úpravy výkonu ich rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode sa obaja rodičia zhodujú v tom, aby maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky. Napriek tomu matka v súčasnosti uvádza, že otec sa jej vyhráza, že jej deti zoberie, keďže nemá „papier“. Takáto situácia medzi rodičmi, podľa okresného súdu, v čase do rozvodu ich manželstva neprospeje ani maloletým deťom, preto považoval za dôvodné neodkladným opatrením rozhodnúť o odovzdaní detí do jej starostlivosti. Zdôraznil, že z podaní rodičov maloletých detí doručených tamajšiemu súdu nevyplýva, že by na strane matky maloletých detí boli také skutočnosti, ktoré by jej v riadnej starostlivosti o maloleté deti bránili.

7. Zároveň okresný súd rozhodol o určení vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, zdôraznil, že neodkladným opatrením zákon umožňuje uložiť výživné len v nevyhnutnej miere. Rozhodol aj s prihliadnutím na to, že sám otec maloletých detí v návrhu na úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode navrhol, aby bol zaviazaný prispievať na ne výživným, a to na staršiu dcéru 150,- EUR mesačne a na mladšiu dcéru 100,- EUR mesačne.

8. Pri určení rozsahu styku otca s maloletými deťmi okresný súd zoberal do úvahy to, že od marca 2017 do 12. 09. 2017 sa otec s maloletými deťmi stretával každý týždeň v mesiaci v utorok od 16:30 hod. do 19:00 hod., vo štvrtok od 16:30 hod. do 19:00 hod. a v sobotu od 15:00 hod. do 19:00 hod. a medzi rodičmi bolo zaužívané, že matka maloleté deti priviedla, resp. priviezla v určený čas pred bydlisko otca a po zrealizovanom styku v určený čas maloleté deti pred bydliskom otca prevzala. Otec maloletých detí uviedol, že takto zaužívaný spôsob bol preto, lebo dochádzalo k neprimeraným výstupom a scénam zo strany matky maloletých detí a jej rodičov pri preberaní a odovzdávaní detí v mieste trvalého bydliska matky. Keďže matka maloletých detí podľa okresného súdu žiadnym spôsobom nepreukázala, že by doteraz zrealizovaný styk otca s deťmi bol na ich ujmu, súd neodkladným opatrením dočasne upravil styk otca s maloletými deťmi tak, ako je uvedené vo výroku jeho rozhodnutia. Prihliadal i na tie skutočnosti, že pri preberaní a odovzdávaní detí v bydlisku matky dochádzalo k nezhodám rodičov a súdom upravený styk zohľadňuje to, ako mali rodičia doteraz stretávanie zaužívané.

9. Keďže sa matka maloletých detí svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala vyššieho výživného a užšie upraveného styku otca s maloletými deťmi a otec maloletých detí sa domáhal iného - širšieho styku s maloletými deťmi, súd vo zvyšku jednotlivé návrhy rodičov zamietol.

10. O náhrade trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol okresný súd v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku.

11. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletých detí, a to v časti upravujúcej výživné a v časti upravujúcej styk otca s maloletými deťmi. Namietala, že súd pri svojom rozhodovaní nedostatočne posúdil všetky skutočnosti, ako aj pomery účastníkov, nakoľko vychádzal najmä z dôkazmi nepodložených tvrdení otca maloletých detí, pričom nebral zreteľ na opodstatnené záujmy a potreby maloletých detí, ako aj z nesprávneho právneho posúdenia veci. K jej finančnej situácii poukázala na to, že po odchode zo spoločnej domácnosti otec maloletých detí ju nechal úplne bez finančných prostriedkov, všetky spoločné úspory zo svojho účtu bez jej vedomia vybral a následne previedol na účet svojich rodičov. Ona je však tohto času na rodičovskej dovolenke a v súčasnej dobe poberá len rodičovský príspevok. Doposiaľ jej otec dobrovoľne prispieval na maloleté deti 400,- EUR mesačne, a to od marca až do septembra tohto roku. Zároveň jej otec maloletých detí znemožnil nástup do práce, pretože k umiestneniu maloletej T. jej mal dať písomný súhlas, čo však on odmietol, následkom čoho bola odkázaná na ním zasielanú sumu. Finančná pomoc zo strany jej rodičov je však len dočasným riešením. Poukázala na výdavky v súvislosti so zabezpečením výživy a potrieb maloletých detí, ako aj ich zdravotný stav. Ak doposiaľ otec prispieval na deti sumou 400,- EUR mesačne spolu, a výdavky súvisiace so starostlivosťou o maloleté deti sú vysoké, súdom stanovená suma výživného na deti nie je postačujúca. Súd je navyše nariadil, resp. uložil povinnosť, na vlastné náklady vozit' maloleté deti na styk s otcom do miesta jeho terajšieho bydliska.

12. Ďalej matka namietala rozhodnutie súdu v časti o úprave styku otca s maloletými deťmi. Uviedla, že otec maloletých detí mal aj v minulosti voči jej osobe agresívne správanie, a to aj pred maloletými deťmi, preto je nevyhnutné zamedziť jeho neprimeranému správaniu aj pomocou súdneho rozhodnutia, pretože deti vzniknutou situáciou trpia. Potvrdila, že vzťahy medzi rodičmi maloletých detí sú vážne narušené, s

otcom maloletých detí podľa nej nie je možné zmysluplne komunikovať, a to ani vo vzťahu k maloletým deťom, ktoré sú z celej situácie zmätené a vystresované, často choré a pomočujú sa. Zdôraznila, že styk otca s maloletými deťmi zaužívaný v minulosti je tohto času už nevyhovujúci, hlavne pre maloleté deti, ako aj pre ňu osobne. Považuje za dehonestujúce, aby ona ako matka dvoch maloletých detí, o ktoré sa stará ich vozila otcovi, ktorý opustil svoju rodinu, a to na vlastné náklady. Taktiež uviedla, že keď opätovne nastúpi do práce, bude veľmi vyčerpávajúca, aby ona s deťmi každý druhý deň sa ponáhľala z práce rovno k ich otcovi, odviezla ich a následne si vo večerných hodinách po ne chodila. Ani postávanie detí vo večerných hodinách pred čínziakom otca, každý druhý, resp. tretí deň nie je vhodné, naopak môže s vysokou pravdepodobnosťou viesť k ich častým ochoreniam a naviac deti, keď prídu od otca, sú nepokojné a v ten večer idú spať veľmi neskoro, následkom čoho sú na druhý deň v škôlke veľmi vyčerpané. Potvrdila, že obe deti navštevujú predškolské zariadenie, majú svoje záujmy, svoj zabehnutý denný program a neustále menenie prostredia je pre ne vyčerpávajúce. Uvedená úprava styku otca s maloletými deťmi však nie je vyhovujúca ani pre ňu ako matku, nakoľko nemá možnosť s deťmi tráviť ani jeden víkend v celku, nemôže ísť s deťmi napr. na výlet, alebo dovolenku. Takáto úprava podľa nej nie je bežná a súd ju vo svojom odôvodnení dostatočne nezdôvodnil. Uznala, že v minulosti maloleté deti k otcovi vozila, avšak uvedené správanie bolo podmienené a vynútené tým, že otec maloletých detí sa jej vyhrážal, že jej nebude na deti prispievať a po jeho násilnom a agresívnom správaní voči nej mala aj obavu o svoje zdravie a zdravie ich detí, ak by mu nevyhovela. Práve z uvedeného dôvodu žiadala upraviť pomery neodkladným opatrením. Navrhla, aby otec maloletých detí prispieval na ich výživu sumou 200,- EUR na každé dieťa zvlášť a pokiaľ ide o úpravu styku navrhla, aby sa tento realizoval každú stredu v čase od 16:30 hod. do 19:00 hod. a každú páru sobotu v čase od 15:00 hod. do 19:00 hod. Zároveň navrhla, aby si maloleté deti v stanovený čas ich otec prevzal v mieste jej trvalého bydliska a po vykonanom styku ich primeraným spôsobom prepravil a odovzdal matke v mieste jej trvalého bydliska.

13. V písomnom vyjadrení k odvolaniu matky otec maloletých detí uviedol, že finančná a majetková situácia matky opísaná v jej odvolaní nie je ani zďaleka taká zlá, ako ju matka vykresľuje. Matka maloletých detí disponuje viacerými hnutelnými vecami, ako aj nehnuteľným majetkom, preto považuje výživné na maloleté deti, ktoré bolo upravené neodkladným opatrením vo výške 250,- EUR mesačne na obe deti spolu, za primerané. Uviedol, že majetkové podiely vedené na jeho meno bezodkladne a bez nároku na finančné vyrovnanie po rozvode prevedie späť na matku, alebo na jej rodičov, podľa ich výberu. Jeho jedinou požiadavkou je dosiahnuť rozumnú dohodu o styku s deťmi. Pokiaľ ide o finančné prostriedky z predaja bytu na ulici Fučíkovej, tieto previedol na svojich rodičov z dôvodu, že tieto peniaze im na kúpu bytu v roku 2012 poskytol jeho otec. Finančné náklady matky sú tiež znížené o výdavky na deti v čase pobytu s ním, keď majú zabezpečené stravovanie, hygienu, hračky, výdavky na platené aktivity a čiastočne aj ošatenie v prípade potreby výmeny oblečenia. Vyjadrenie matky, že jej znemožnil nástup do práce je absurdné, jej návrat do práce a začlenenie do bežného života je žiaduce aj z jeho strany. Obe dcéry už sú umiestnené v predškolskom zariadení, takže momentálne nevidí žiadnu prekážku v návrate matky do práce.

14. Čo sa týka zdravotného stavu maloletých detí, má za to, že tieto sú zdravé a nič im nechýba a pokiaľ ide o ich pomočovanie, je to v ich veku ešte bežné, hlavne v noci. Vznikali medzi ním a matkou maloletých detí nezhody, niekoľkokrát sa stalo, že W. odísť s ním nechcela, pričom bola evidentne zmanipulovaná matkou. S mladšou dcérou T. tento problém zatiaľ nie je, nakoľko je ešte malá a hneď k nemu beží. Akonáhle bola matka na to upozornená, alebo sa omeškal s odovzdaním detí, matka nemala problém vyrábať na ulici scény v takom rozsahu, že všetci susedia naokolo boli nastúpení pred domom a pozerali sa, čo sa deje. Práve z tohto dôvodu zvolil variantu vozenia detí do miesta jeho trvalého bydliska, na čo nakoniec matka pristúpila. Zdôraznil, že jeho bydlisko je od bydliska matky vzdialené len 750 m, čo predstavuje jazdu autom v trvaní 2 minút. Vzhľadom na túto krátku vzdialenosť a fakt, že matka detí má k dispozícii auto a pohonné hmoty hradené firmou svojho otca, jej argumenty o zvýšených nákladoch a stratenom čase sú neopodstatnené. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku o výživnom potvrdil a pokiaľ ide o úpravu styku s maloletými deťmi, rešpektoval požiadavku matky o spoločných víkendoch, ponúkol preto harmonogram, ktorý by vyhovoval obom stranám a navrhol, aby sa s maloletými deťmi stretával v nepárny týždeň v mesiaci v utorok od 16:30 hod. do 19:00 hod., vo štvrtok od 16:30 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu od 15:00 hod. do 19:00 hod. a v páry týždeň v mesiaci v utorok od 16:30 hod. do 19:00 hod. a v piatok od 16:30 hod. do nedele 15:00 hod.

15. Kolízny opatrovník k odvolaniu matky maloletých detí v písomnom vyjadrení uviedol, že okresný súd rozhodol správne o výške výživného na čas do rozvodu manželstva, nakoľko zákon umožňuje

neodkladným opatrením uložiť výživné len v nevyhnutnej miere. Pokiaľ ide o úpravu, resp. spôsob realizácie styku otca s maloletými deťmi a odovzdávanie maloletých detí otcovi, poukázal na to, že matka je v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia povinná v určený čas odovzdať maloleté deti pred bydliskom otca a po zrealizovanom styku v určený čas maloleté deti od ich otca prevziať pred bydliskom, nemá teda nariadené, aby deti na styk s otcom vozila autom, ako uvádza v odvolaní, s čím je nespokojná. Vzdialenosť medzi bydliskom matky a bydliskom otca sú dve ulice, preto táto vzdialenosť nevyžaduje, aby deti boli na styk s otcom vozené autom a neodkladné opatrenie je len dočasné riešenie na čas do rozvodu. V záujme maloletých detí považuje kolízny opatrovník predlžovanie súdnych pojednávaní odvolaniami za nie najšťastnejšie riešenie súčasnej situácie maloletých detí, preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie matky v plnom rozsahu zamietol.

16. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej v texte „CMP“), ako aj zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“).

17. Podľa § 367 ods. 1 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

18. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

19. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala,

20. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21. V mimosporových konaniach, avšak len v tých, ktoré možno začať aj bez návrhu nie je súd rozsahom odvolania viazaný (§ 65 CMP). Prakticky to znamená, že súd môže prejednať aj výrok, prípadne jeho časť (ak bol napadnutý len jeden výrok čiastočne), ktorý nebol odvolaním napadnutý. Keďže konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o úprave práv a povinností rodičov voči maloletým deťom je konaním, ktoré možno začať aj bez návrhu, odvolací súd nebol viazaný rozsahom odvolania podaného matkou, ktorá podala odvolanie len vo výroku o určení vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom na čas do rozvodu a voči výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi. Odvolací súd preskúmal neodkladné opatrenie v rozsahu, v akom ho okresný súd nariadil a po preskúmaní rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, má za to, že neodkladné opatrenie bolo nariadené dôvodne s tým, že zabezpečuje prioritne záujem maloletých detí. Odvolací súd sa s dôvodmi, ktoré uviedol okresný súd v napadnutom uznesení stotožňuje, na tieto v podrobnostiach odkazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza len vo vzťahu k námietkam matky, ktoré uviedla v odvolaní nasledovné:

22. Ako už okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti o maloleté deti vyplýva, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej a obmedzí sa len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom vždy posudzuje, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza do zásahu práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Okresný súd dôvodne zvážil, že dočasná ochrana subjektívneho práva rodičov (matky aj otca) nie je v rozpore so subjektívnym záujmom ich maloletých detí, ktorý bol pri rozhodovaní dominantný.

23. K otázke určenia výšky vyživovacej povinnosti neodkladným opatrením odvolací súd konštatuje, že samotné ustanovenie § 366 CMP zdôrazňuje, že neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné len v nevyhnutnej miere. Výška vyživovacej povinnosti ustálená neodkladným opatrením preto v žiadnom prípade neprejudikuje výšku vyživovacej povinnosti ustálenú v konaní vo veci samej, keď v tomto prípade odvolací súd má vedomosť o tom, že na Okresnom súde Brezno sa vedie konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu v konaní pod č. k. 8P/205/2017. Charakteristickým znakom neodkladného opatrenia je i rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že

povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu. S poukazom na uvedené zásady sa odvolací súd stotožňuje s úvahou okresného súdu o tom, že v posudzovanom prípade mal preukázanú existenciu potreby dočasnej nevyhnutnej úpravy týkajúcej sa plnenia vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom s tým, že súdom určená suma výživného do rozhodnutia o veci samej čiastočne pokrýva náklady na odôvodnené potreby maloletých detí, ktoré sú ešte v útľom veku a že príjmom matky maloletých detí (v čase, kedy došlo k vydaniu neodkladného opatrenia) je rodičovský príspevok. Určenie výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, ktoré bude zodpovedať všetkým kritériám Zákona o rodine (§ 75), bude určené v konaní vo veci samej (vec vedená pod sp. zn. 8P/205/2017). Odvolací súd preto opätovne konštatuje, že pokiaľ ide o určenie výživného predmetným neodkladným opatrením o tomto bolo rozhodnuté v súlade so zákonom len v nevyhnutnej miere.

24. Pokiaľ ide o rozhodnutie okresného súdu o úprave styku otca s maloletými deťmi, v prejednávanej veci je nesporné, že medzi rodičmi maloletých detí prebieha konanie o úprave ich práv a povinností, nakoľko došlo k rozdeleniu ich spoločnej domácnosti, rodičia spolu nežijú a súčasne prebieha aj konanie o rozvode ich manželstva. V dôsledku konania o rozvode ich manželstva, a s tým spojeným rozdelením ich spoločnej domácnosti dochádza medzi nimi k nezhodám, nielen pokiaľ ide o ich vzájomné vzťahy, ale aj vo vzťahu k maloletým deťom, najmä v súvislosti so stretávaním sa otca s deťmi. Tak z odvolania matky maloletých detí, ale aj z vyjadrenie otca vo vzťahu k tomuto odvolaniu jednoznačne vyplýva, že medzi rodičmi neustále pretrvávajú vzájomné problémy v komunikácii, ako aj v tom, akým spôsobom a v akom rozsahu sa má otec maloletých detí podieľať na ich výchove. Okresný súd však pri určení tohto styku zoberal dôvodne do úvahy skutočnosť, že od marca 2017 až do septembra 2017 sa otec s maloletými deťmi stretával každý týždeň v mesiaci v utorok od 16:30 hod. do 19:00 hod. a vo štvrtok od 16:30 hod. do 19:00 hod. a v sobotu od 15:00 hod. do 19:00 hod. a medzi rodičmi bolo zaužívané, že matka maloleté deti priviedla, resp. priviezla v určený čas pred bydlisko otca a po zrealizovanom styku v určený čas maloleté deti pred bydliskom otca prevzala. V konečnom dôsledku je vo vzťahu k maloletým deťom irelevantné, na základe čoho došlo k uvedenému zaužívaniu priebehu styku otca s maloletými deťmi. Obaja rodičia svojimi výpoveďami potvrdili, že medzi nimi vznikali pri preberaní, resp. odovzdávaní maloletých detí v mieste bydliska matky nezhody, tieto skutočnosti neboli sporné. Je predovšetkým v záujme maloletých detí, aby styk otca s nimi prebiehal nerušene a na ich prospech, aby i naďalej dochádzalo k odovzdávaniu maloletých detí v mieste bydliska ich otca, tak ako na to deti privykli. Argument matky, že je takýto spôsob odovzdávania detí pre ňu dehonestujúci, je vo vzťahu k tomu, že neodkladným opatrením je sledovaný predovšetkým záujem maloletých detí, nepodstatným, je totiž prioritou, aby odovzdávanie, či preberanie maloletých detí prebiehalo nerušene a pokojne najmä v záujme ďalšej výchovy maloletých detí a ich zdravotného stavu, ktorému sú povinní rodičia podriadiť svoje záujmy. Pre okresný a aj pre odvolací súd je dôležitým hľadiskom, aby sa v dôsledku rozvodu rodičov čo najviac eliminovali negatívne dôsledky z toho vyplývajúce, na maloleté deti. Ani námietka matky, že má v súvislosti s odovzdávaním a preberaním detí od otca v súdom stanovený čas náklady, neobstojí, ak aj z vyjadrenia kolízneho opatrovníka vyplýva, že vzdialenosť medzi bydliskom matky a bydliskom otca je približne 750 m, (konkrétne kolízny opatrovník uviedol „dve ulice“). Nie je nevyhnutné, aby k odovzdávaniu a preberaniu detí dochádzalo len formou ich privezenia a odvezenia motorovým vozidlom, a ak aj áno (s ohľadom na zdravotný stav detí) , nejde o náklady, ktoré by neprimeraným spôsobom matku zaťažovali. Opätovne preto odvolací súd v súvislosti s úpravou styku otca s maloletými deťmi poukazuje na to, že prioritným bol záujem maloletých detí na zachovaní ich vytvorených citových vzťahov k obojom rodičom, napriek rozchodu ich rodičov, aby sa na ich výchove naďalej podieľali obaja rodičia, ktorí majú rovnaké práva i povinnosti.

25. Okresný súd preto dôvodne v napadnutom rozhodnutí poukazoval nielen na základné princípy Civilného mimosporového poriadku, resp. Zákona o rodine a samotnej Ústavy SR, ale i na Dohovor o právach dieťaťa, v zmysle ktorých je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch, týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Odvolací súd zdôrazňuje najmä článok 9, v zmysle ktorého musia štáty rešpektovať právo dieťaťa, ktoré je oddelené od jedného, alebo oboch rodičov udržiavať pravidelne osobný kontakt s obojmi rodičmi, okrem prípadov, ak by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. Z obsahu spisu však dosiaľ nevyplýva, že by stretávanie sa otca s maloletými deťmi bolo v rozpore so záujmom maloletých detí, ktoré až do marca 2017 v rodine oboch rodičov vyrastali a nebolo zistené, že by bol vzťah medzi maloletými deťmi a ich otcom akýmkoľvek spôsobom vážne narušený. Je preto nevyhnutné, aby sa tento vzťah i naďalej rozvíjal, a to bez akýchkoľvek negatívnych vplyvov zo strany ktoréhokoľvek rodiča.

26. Odvolací súd preto považuje rozsah a spôsob úpravy styku otca s maloletými deťmi tak, ako bol určený vo výroku napadnutého uznesenia za zodpovedajúci záujmom oboch maloletých detí, najmä s poukazom na ich vek, ako aj to, že obe maloleté deti navštevujú rovnaké predškolské zariadenie. Rozsah styku otca s maloletými deťmi tak, že tento sa s nimi bude stretávať trikrát týždenne v popoludňajších hodinách považuje za primeraný na vytvorenie možnosti podieľať sa na ich výchove obomi rodičmi, rešpektujúc vek detí, ich denný režim, ako i zdravotný stav. Argument matky, že sa takto upraveným stykom negatívne zasahuje do predškolských aktivít, záujmov, či krúžkov maloletých detí neobstojí, ak zabezpečenie denného režimu maloletých detí, vrátane ich záujmov a krúžkov môže zabezpečovať otec maloletých detí, rovnako ako ich matka.

27. Na záver odvolací súd zdôrazňuje, že dosiaľ bol neodkladným opatrením určený styk otca s maloletými deťmi v čase, kedy matka maloletých detí do zamestnania nenastúpila, avšak i v prípade, ak by k nástupu do zamestnania z jej strany došlo, ide o úpravu styku, ktorá je určená v popoludňajších hodinách, preto nijakým spôsobom nezasahuje negatívne do pracovných povinností matky maloletých detí. Taktiež, ak matka namietla, že nemôže ani jeden víkend v celku stráviť s maloletými deťmi, a to v nadväznosti na ňou uvádzané ďalšie dôvody namietajúce rozsah úpravy styku otca s maloletými deťmi, odvolací súd dopĺňa, že k úprave styku otca s maloletými deťmi došlo formou neodkladného opatrenia, ktoré má len dočasný charakter a ktoré zabezpečuje podieľanie sa otca na výchove maloletých detí do času, kedy o úprave styku otca s maloletými deťmi rozhodne súd v konaní vo veci samej, a to v konaní o výkone rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom, tak do rozvodu, ako i po rozvode.

28. Súdom určený styk otca s maloletými deťmi dočasným opatrením zabezpečí, a to zdôrazňuje i odvolací súd, dočasne možnosť otca spolupodieľať sa na výchove a starostlivosti o maloleté deti a trávenie ich spoločného času podľa ich predstáv. Neodkladné opatrenie nemôže nahrádzať rozhodnutie vo veci samej, ide len o opatrenie na zamedzenie prípadného pretrhnutia kontaktov medzi otcom a maloletými deťmi a určenie času, ktorý bude pre všetkých záväzný, kedy sa otec bude oprávnený na výchove detí podieľať. Navyše, pri nariadení neodkladného opatrenia, či už okresný, ale i odvolací súd vychádzal len zo skutočností, ktoré sú v konaní dosiaľ osvedčené, preto až na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci a jeho následnom právnom posúdení, môže súd bez pochyb upraviť styk otca s maloletými deťmi. Nateraz upravený styk otca s maloletými deťmi postačuje účelu, pre ktorý bolo neodkladné opatrenie nariadené, teda zabezpečiť pravidelné stretávanie sa otca s maloletými deťmi, aby bol zabezpečený pravidelný režim detí, stabilita ich výchovného prostredia a najmä, aby sa eliminovali negatívne dôsledky rozchodu ich rodičov vo vzťahu k deťom.

29. Keďže odvolanie matky maloletých detí nespochybnilo vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne, keď rozsahom odvolania odvolací súd v prípade tohto konania nie je viazaný.

30. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že v aktuálnom štádiu konania mu neprináleží posudzovať, do akej miery bude o právach a povinnostiach rodičov vo vzťahu k ich maloletým deťom v konaní vo veci samej rozhodnuté, či už do rozvodu, prípadne i na čas po rozvode, avšak za stavu ku dňu vydania nariadenia neodkladného opatrenia obaja rodičia osvedčili skutočnosti, na základe ktorých bolo nevyhnutné neodkladné opatrenie nariadiť.

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o

zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).